

Ingers tankar

Vilka häftiga kast tillvaron bjuder på. Årets sista månad bjöd på en rad dagar fyllda av bara trevligheter i och med julresan till barnbarnet. Uppe-sittarkväll med tomtegröt och superfin nykokt, griljerad skinka, rimsmide och familjespel.

Efter julaftons lyxiga frukost fanns till och med tid för en tur till utflyktsberget med varm choklad och marshmallows att låta smälta i muggarna. Ute var det julkortsvackert med gnistrande snö på träd och buskar.

Sedan följde sillunch med Janssons frestelse, julkaffe med hembakade bullar, kakor och julgodis till Kalle Anka, l-å-n-g-t paketutdelande då alla paketen hade rimmade verser.

På kvällen julmiddag med fyra sorters lax, goda såser, citronpotatis och ett tyskt vitt vin följt av ris á la Malta med fruktsallad.

Under mellandagarna blev det kälk- och skridskoåkning, långa promenader och en av dagarna en tur in till stan med biobesök. Andra

dagar bad i badhuset, besök av kompisar till barnbarnet och lek och stöj. Det har varit en hel del läsande, tv-tittande och ritande ... och en massa god mat.

Enda kruxet var det opålitliga vädret som gjorde att det var extremt dåligt väglag några dagar. Mitt julbesök sträckte sig därför över nyårsaftons festliga middag innan återfärden hem på nyårsdagen. Bilen var tämligen full när vi packat in fyra fint renoverade matbordsstolar som var en av mormors julklappar.

Vilken kontrast att komma hem till sitt tomma, kalla hus efter livligheten hos barnbarnet. Men det kändes också bra att vardagsrutinerna nu skulle komma igång. Vem kunde ana att det skulle bli fimbulvinter? En förlamande kyla som gjort att man nästan inte vill lämna sängen när man väl fått upp värmen under duntäcke och fuskpälspläd och iklädd både flannelpyjamas, fleeejecka och sockor på fötterna försöker se positivt på tillvaron.

Inser att stor del av pensionen i vinter kommer att gå till elräkningar. Lyssnar på talar-
na vid årets upplaga av Folk och Försvar och
det som framförs där ökar på oron.

Med tanke på det dygnslånga eländet med de
tusen bilarna, som blev stående i snön på E22
och inte fick någon hjälp, undrar jag hur riket
Sverige ska klara sig om det blir allvar.

Om vår krigiska granne i öst bestämmer sig
för att försöka utöka sitt imperium även väster-
ut, vad gör vi då? De pratar redan om att "öpp-
na en korridor till enklaven Kaliningrad".

Sveriges medlemskap i Nato kanske
kommer till stånd i juli säger Stoltenberg. Enligt
en närstående bekant borta i Värmland frodas
ekonomin i Karlskoga. Vapenindustrin går på
högvarv.

Staden växer och upplever en veritabel
byggboom med byggande av lägenheter i stora
huskomplex nere vid Möckelns strand.

Utanför Karlskoga ligger Villingsberg, där
amerikanska soldater inom en inte alltför avläg-
sen framtid ska ha vapenarsenaler och militära
övningar och i Kristinehamn har regementet
återuppstått.

Även där ska amerikaner stationeras och
ha sina vapenlager. Undrar om det finns något
skrivet om det där att inte få placera kärnvapen
på svensk mark?

I det stora landet i väster tycks det som
att deras kriminelle expresident kan få förnyat
förtroende och tillåtas ställa upp för återval.
Hur sjukt är inte det? Man vet inte om man ska
skratta eller gråta.

Inger Klintberg Danielsson 24-01-20

